

vydání č. 4, listopad 2011, obsahuje 16 stran

Příleповský občastník

Vážení přátelé Příleпова. Krátce se musíme vrátit k posledním volbám, které se konaly loni v roce 2010. Děkujeme všem občanům-voličům, kteří zaškrtnli našeho kandidáta pana Miloše Maška mladšího. Bohužel se do zastupitelstva nedostal. Měl stejný počet hlasů tj. 87 jako Ing. Miroslav Šika, který byl ovšem v pořadí na kandidátce před ním a proto postoupil on. (o pořadí na kandidátce rozhodlo hlasování ještě před volbami) Z 55zapsaných voličů v Příleповě se voleb zúčastnilo 29

občanů, přičemž našemu kandidátovi Miloši Maškovi dali volící v Příleповě 27 hlasů, z čehož vyplývá, že 2 občané volící v Příleповě mu hlasy nedali. V Sobědraži dostal náš kandidát 10 hlasů a v Kostelci nad Vltavou 50 hlasů. Jen pro ilustraci: „konkurent“ našeho kandidáta Ing. Miroslav Šika, který dostal stejný počet hlasů 87, obdržel v Kostelci 71 hlasů, Sobědraži 3 hlasy a v Příleповě 13 hlasů. Je to škoda. Ale ani Sobědraž nebyla úspěšná, také nemá v současném

zastupitelstvu žádné zastoupení. Všichni zastupitelé jsou kandidáti Kostelce nad Vltavou. Můžeme být smutní z výsledku, ale ne z volby, jak je vidět měl náš kandidát značnou podporu jak v Sobědraži, tak i v Kostelci nad Vltavou.

Letošní zima byla štědrá na sníh. Úklid v obci byl určitě lepší než v minulé zimě, za což pracovníkům obce a panu starostovi děkujeme. Týden před Velikonočními svátky jsme s povděkem také sledovali úklid po zimě. Pracovníci obce zametli a odvezli nánosy kamenného šterku. Je to velmi prospěšné nejen z praktického hlediska, kdy právě drobným šterkem dochází k ucpávání kanalizace. Samozřejmě i z estetického důvodu je to dobré. Vždyť určitě každému záleží na tom, jak obec vypadá, zda je hezky uklizená, upravená a to nejen obydlí. Projíždějící mohou říci, „To je malebná vesnička“, a místní „To bydlíme v pěkně upravené obci“. Po letošním „Loučení s létem“, jsme upravili náves tak, že kontejnery jsou uklizené stranou a tím začala vznikat docela hezká náves. Pokus o vysazení vánočního stromu tentokrát nevyšel, přestože bylo o něj pečováno zaléváním, tak uschnul. Bude nutné vybrat vhodnější druh i místo. Nabízí se prostor u obecní studny směrem k obchodu.

V obecních prostorách Přílepova proběhla rekonstrukce sociálního zařízení, což je velmi dobře, neboť jak se říká: „Podle záchoda poznáš kulturu národa“. Za to také patří Obecnímu úřadu v čele s panem starostou Pavlem Kosíkem dík. Máme přislíbeno, že v dohledné době bude v místnosti vedle WC vybudována malá kuchyňka. Návrh na zařízení kuchyňky byl po konzultaci s několika hospodyňkami předán panu starostovi. Jako zatím každý rok se letos konal na drahách čarodějnický podvečer. Po opékání buřtů a dalším občerstvení, probíhal zároveň dlouhý a

nevídaný souboj o „Příleповského Herkula“ hodem zeměkoule do dálky. V mužské kategorii se vedení stále měnilo a přetahovali se o něj Buderovci a bratři Šáchové. Jaké bylo překvapení, když jedním z posledních hodů nakonec zvítězil mladý soutěžící Martin Pšeničný. To v ženské kategorii nasadila vysokou laťku Jiřina Šáchová, odolávala všem soupeřkám a udržela jí až do vítězného konce. Vítězové byli odměněni. Po ohňostroji, další program pokračoval v obecní místnosti, kde dlouho přes půlnoc vyhrávali naši Buderovci. Jak na drahách tak při hudbě bylo občerstvení zdarma. No ne tak úplně zdarma, složili jsme se na něj již před „Loučení s létem“ a přispěl i Obecní úřad. Vyúčtování všech akcí bylo dáno na vědomí na několika místech v obci.

Dne 27.8.2011 se také uskutečnilo tradiční „Loučení s létem, aneb přátelé Přílepova sobě“ Podařilo se vybrat částku 7.850.- Kč. K tomu se přidal zůstatek z čarodějnic 3.031.- Kč. Obecní úřad nám přispěl proplacením některých faktur, a proto na příští čarodějnice se převádí částka 8.581.- Kč. Kompletní vyúčtování bylo vystaveno na obecní vývěsce.

Samotná akce se i přes nepřízeň počasí podařila. Bratři Bartůňkové nám darovali prase, které upekł pan Koutník z Milevska. Bylo výborné, o čemž svědčí skutečnost, že se zúčastnilo a vystřídalo necelých 80 lidí. K poslechu a tanci i tentokrát krásně hráli až do pozdních nočních hodin naši Buderovci. Ohňostroj opět nezklamal. Úspěch celé akce potvrzuje i to, že někteří „Pařmení“ vydrželi na návsi až do nedělních dopoledních hodin. V 10:00 hodin se uskutečnila hodina jógy. Jsme rádi, že nejen finančně, ale i svou účastí podpořil naši sešlost starosta pan Pavel Kosík.

Přátelé Přílepova

Loučení s létem 2011

Činnost Sboru dobrovolných hasičů

14. 8. 2010

Průběh okrskové soutěže ze dne 14. 8. 2010 byl publikován v Občasníku č. 3, kde jsme se chlubili výsledkem a pohárem, ale musíme ještě připomenout, že na soutěži okrsku v Sobědraži jsme se finančně podíleli, bylo řečeno, že všechna zúčastněná družstva přispějí určeným dílem.

SDH Příleпов byl požádán o zakoupení chleba a hořčice celkem 348,- Kč – (COOP Příleпов) - uhradil starosta SDH Příleпов

Na tuto akci přispěl darem také velitel Mašek Miloš ml. – pro provoz stříkačky daroval 10 litrů benzínu (cca 350.- Kč)

27. 8. 2010

Loučení s Létem 2010 – informace o průběhu byla uveřejněna v Milevských novinách č. 36 dne 8. září 2010

3. 9. 2010

Jíckovice - účast našich dobrovolných hasičů na Nočním cvičení – ve spolupráci s hasiči z Květova, Kučeře a Jíckovic. Jako každý rok proběhlo zdárně. Nejednalo se o soutěž, ale cvičení a naše družstvo bylo odměněno kartonem piv.

2. 10. 2010

Sobotní den byl věnován podbíjení střechy u obecního domu v Příleповě. Materiál dodali z Kostelec nad Vltavou, a příleповští hasiči vlastními silami podbili střechu, aby novou omítku neničily jiříčky stavěním hnízd pod střechou.

Akce se zúčastnili Jiří Ptáček, Petr Fořt, Jaroslav Šácha, Václav Plecítý a Vladimír Mikuláš. Byla podbita pouze část přístřeší nad prodejnou, zbývá ještě část nad obecními prostory. Další koordinací prací pro dokončení podbití byl pověřen Jiří Ptáček .

Podbíjení střechy

24. 2. 2011

Jednání na Okrsku SDH Kostelec nad Vltavou se účastnili pp. Petr Fořt a Vladimír Mikuláš. Byla projednána činnost SDH v Kostelci nad Vltavou, Sobědraži a Přílepevě za uplynulé období a činnost s výhledem na rok 2011.

26. 2. 2011

V obecní místnosti Přílepev se konala Výroční valná hromada dobrovolných hasičů Přílepev za účasti pp. Josefa Kloboučnicka, náměstka starosty OSH Písek a starosty obce Pavla Kosíka. Zhodnotili činnost SDH Přílepev za rok 2010 a projednali připravované akce v roce 2011. Také se vybíraly členské příspěvky. Sbor dobrovolných hasičů Přílepev má 16 členů. V příjemné pohodě při občerstvení se diskutovalo až do pozdních nočních hodin.

Než Výroční valná hromada začala

9. 4. 2011

Sobotní odpoledne bylo pro občany Přílepeva a zejména hasiče pracovní. Nashromážděný železný šrot byl naložen do valníku. Jen z naší obce vrchovatě naložený valník. Při nakládání byli přítomni naši hasiči pp. Fořt Petr, Ptáček Jiří, Mašek Miloš ml., Jiří Šácha, Mikuláš Vladimír. Lidé měli předem připravený šrot před domy a tam také ostatní muži pomáhali při nakládání. Někde bylo zapotřebí opravdu velkou chlapskou sílu, neboť některé kusy byly zarostlé v trávě snad několik desítek let. Při práci velmi pomohli mladí hasiči z Kostelce nad Vltavou. Byla to záslužná práce. Díky všem za obětování času a dobrou práci.

18. 6. 2011

Hasičského cvičení v Kučeři, se zúčastnili také naši hasiči. Tentokrát již v jednotných modrých tričkách s názvem Přílepev – hasiči. Akce se konala za přítomnosti ministra zahraničních věcí pana Schwarzenberga. Naši hasiči dostali za statečný výkon krásný pohár.

2. 7. 2011

Sousedé z obce Vesec slavili 110. výročí Sboru dobrovolných hasičů. Při té příležitosti pořádali soutěže družstev hasičů. Našemu družstvu ve složení Miloš Mašek, Petr Rybníček, Vladimír Mikuláš st. vypomohl Jiří Bubla ml.. Pro soutěž bylo potřeba čtyřčlenné družstvo. Jednomu členovi našeho družstva je přes šedesát let, a byl vyhlášen nejstarším účastníkem soutěže. Přílepevští se umístili na 6. místě z 9 zúčastněných. Organizace byla opravdu velmi dobrá. Byly dva typy soutěží. Klasický hasičský útok za účasti dvou ženských družstev. Muži soutěžili spíš

v dovednosti a fyzické zdatnosti. Tolik k soutěžím. Raritou byli hasiči v zářivě bílých uniformách s červenými čepicemi, kteří hasili se starou stříkačkou ještě na ruční pohon. Celé odpoledne hrála kapela Ratata v pěkném stanu s občerstvením. Večer zahrály pro příznivce také skupiny Despairs a Ranch Hand.

3. 7. 2011

Okrskové schůze hasičů se zúčastnil za Příleпов pan Petr Fořt, okrsek se zabýval především přípravou soutěže v rámci okrsku, tedy Kostelec nad Vltavou, Sobědraž, Příleпов, která se uskutečnila v soboru 16. 7. 2011 v Kostelci nad Vltavou.

16. 6. 2011

Okrsková soutěž Kostelec nad Vltavou

V sobotu ve 14 hodin nastoupila družstva SDH Kostelec nad Vltavou, Sobědraž a Příleпов na fotbalovém hřišti Kostelce nad Vltavou k měření schopnosti zvládnout útok v co nejkratším čase. Nastoupená družstva přivítal vedoucí okrsku pan Petr Kříž. Byla vylosováno pořadí. První nastoupí SDH Příleпов, druhý Kostelec nad Vltavou, třetí Sobědraž. Příleповští se stoickým klidem zvládli celou trasu, doběhli a vodou „sestřelili“ terč ve velmi dobrém čase 47 vteřin. To byla pro ostatní družstva výzva, ale zároveň tento dobrý čas jistě vyvolal jistou

trému, protože všem šlo o vítězství. Druzí nastoupili kostelečtí hasiči, kteří měli trochu problém se stříkačkou. Poslední nastoupili hasiči ze Sobědraže. Motivace byla velká. Ale ostatních časy nestačily na příleповské hasiče.

Po ukončení akce poděkoval starosta okrsku pan Petr Kříž za účast všem družstvům a společně se starostou obce panem Pavlem Kosíkem předali poháry. Na třetím místě se umístili hasiči Kostelce nad Vltavou, kterým scházel motor družstva Franta Kříž. Druhá byla Sobědraž, jejíž sympatické družstvo se skládalo z mladých i veteránů a po dokončení útoku přišli blahopřát našemu družstvu. První byl Příleпов, který obhájil svoje vítězství ze 14. srpna 2010, z čehož máme všichni nesmírnou radost. Náš SDH Příleпов má již 3 poháry. Z vítězství jistě mají radost nejen hasiči, ale i všichni „Přátelé Příleповa“. Aby se mohli pokochat poháry i ostatní, jsou umístěny v místním obchodě.

27.8.2011

„Loučení s létem, aneb přátelé Příleповa sobě“

SDH uspořádal tradiční slavnost, o které se píše na jiném místě Občasníku.

Ještě před vylosováním pořadí

Naši před útokem v nových dresech

Stříkej, stříkej, stříkačko...

1. Příleпов, 2. Sobědraž, 3. Kostelec nad Vltavou

Jedeme domů

- 13. března 2011 paní Marie Mikátová oslavila 80. výročí ve zdraví a pohodě, přejeme hodně zdraví, síly a optimismu do dalších let

- Radostnou poslední v rodině nám všem, vesnička omladila. Dne v 8:52 hod. se holčička Elena měřila 49 cm. mamince

zprávu přinesla říjnová sobota Šáchových také protože se naše rozrostla a 29. října 2011 narodila vážila 2900 g a Dcerušce i

Petře přejeme hodně zdraví. Tatínek Jiří si nenechal ujít příležitost být u porodu a nezanedbal jistě ani ostatní povinnosti a řádně ji zapil.

Vážení přátelé Přílepova, tentokrát jsme pro Vás připravili přepis části pamětní knihy, ve které jsou zajímavé údaje o naší obci. Pro někoho to budou známé skutečnosti, ale pro mnohé určitě zajímavé informace o kterých doposud neměli tušení. Omlouváme se za některé nepřesnosti, kterých se mohl dopustit kronikář, nebo opisovatelka, protože písmo je sice hezké, ale staré a mnohdy špatně čitelné.

Pamětní kniha obce Přílepova

založená na základě obecního zastupitelstva 1. 12. 1935

Tato pamětní kniha čítá 200 stran (popsaných 24 archivních snímků-poznámka opisovatelky)

Úvod

Pamětní kniha obce Přílepova byla založena na základě usnesení obecního zastupitelstva koncem roku 1935, pozdní založení pamětní knihy jest z toho důvodu, že až do roku 1933 byla sloučena s obcemi Vesec-Kotýřina podejménem politické obce Přílepov. Prvním kronikářem obce Přílepov byl zvolen všemi hlasy obecního zastupitelstva koncem roku 1935 Hynek Čmolík, rolník (t.č. na výměnku) z Přílepov č. 20. O životopisu jeho bude pojednáno jinde.

Přílepov r. 1936
H. Čmolík (vlastnoruční podpis)

Životopis prvního kronikáře obce Přílepov

Byl jím zvolen Hynek Čmolík, výměnkář z Přílepova čp.20, stár 60 roků. Narodil se v Příleповě v témže čísle (tj. 20) 31. července 1875. V roce 1903 se oženil s Julií Pavlínovou z Přílepova a převzal po svém otci Františku Čmolíkovi hospodářství. Od této doby byl v obecním zastupitelstvu až do dnešní doby. V roce 1917 a 1918 převzal pro onemocnění místního starosty p. J. Klímy jeho úřad jako první radní. Hasičský sbor obce Přílepova vedl od jeho založení tj. od roku 1907 až do doby dnešní tj. roku 1936. Taktéž i župním činovníkem byl. Z vojenského života jest nám známo, že byl odveden r.1896 a to 6. hulánům do Vels, kde sloužil 3 roky. V době vypuknutí války byl povolán v 1. výzvě a bojoval na Ruské frontě v hodnosti svobodníka, odkud se vrátil v roce 1917 nezraněn. V r. 1936 v době zakládání civilní protiletectké obrany byl místním instruktorem a velitelem osady Kostelecké.

Obec Přílepov od 18. století do roku 1933

Jak se dovídáme ze starých záznamů bývali vsi: Přílepov, Kotýřina, Vesec, Sobědraž, Jíckovice, Varta, Kostelec a Zahrádka jedna rychta jejichž rychtářem byl Josef Racek a Jan Kuchta z Kostelce. Roku 1848 současně s robotou byly zrušeny rychty a nařízením utvořeny

obce: Kostelec, Jíckovice, Zahrádka, Sobědraž do níž dle podání náleželi Přílepov, Kotýřina, Vesec a úřední název byl Sobědraž. Starostou býval p. Beneš rolník ze Sobědraže. Pak byl starostou pan F. Mikát rolník z Přílepova čp. 3 za něhož byla obec tato rozloučena na samostatné obce: Sobědraž a Přílepov k němuž byla připojena Kotýřina a Vesec s úředním názvem Přílepov. Rozloučení toto bylo v roce 1871 a obce té byl starostou opět p. F. Mikát a to do roku 1874. Do roku 1877 p. Šácha do roku 1880 p. Čeněk Kuchta čp. 6, do roku 1884 pan Frant. Čmolík čp. 20, do roku 1896 p. Jan Kazimour čp. 1, do roku 1909 pan Jan Havlíček všichni tito byli z Přílepova.

Roku 1907 zvolen prvně starostou A. Smetana chalupník z Vesce čp. 2 toho po dobu války zastupoval p. A. Řehák nájemce velkostatku a pivovaru ve Slavoňově. Následujícím starostou byl Karel Kuchta rolník v Příleповě čp. 6 a pak opětně Alois Smetana z Vesce a byl jím až do jeho úmrtí tj. do roku 1932. V této době jednalo se o další rozluku spojených obcí Přílepov, Kotýřina, Vesec a tato byla téhož roku provedena, takže obec Přílepov byla osamostatněna ,

Obce Kotýřina a Vesec byli spojenou obcí pod politickým názvem Vesec. První volby obce Přílepovské (po rozluce) byly konány r. 1933 a starostou zvolen pan Josef Kuchta čp. 7 za něhož byla založena obecní knihovna a kronika.

Ohlas světové války v naší vsi

Jelikož nemám určitých zpráv z důvodů jak již jsem naznačil, že naše ves byla v míru hodně „odříznutá od světa“ a ve válce snad úplně, budu snažit se aspoň částečně zachytit z vypravování pamětníků stav naší obce v době války.

V první výzvě při mobilizaci byli povoláni následující: Karel Hejna čp. 18, Hynek Čmolík čp. 20, Karel Slavek čp. 24, Jan Mitíska čp. 28, Josef Dvořák čp. 27, Karel Zelenka čp. 4, Josef Voleník čp. 24, Jan Pavlín čp. 14, Jan Kuchta (dříve 7) čp. 12, Josef Kuchta čp. 7, Jaroslav Kuchta čp. 12, Alois Kuchta čp. 6, Jan Kašpar čp. 29, Josef Pavlín čp. 25, Josef Mikát čp. 3, Josef Jaroušek čp. 10.

V druhé výzvě: Vojtěch Šácha čp. 9, František Kuchta čp. 7, Josef Hejna čp. 23, Vincenc Čunát čp. 28, Josef Pšeničný.

Z aktivních vojáků, kteří právě odbývali povinnou vojenskou službu byli: Augustin Pavlín (dříve 14) čp. 31, Karel Mikát čp. 3, Karel Kašpar čp. 29.

Třetí výzva odvozy od 18 let: František Bartůněk čp. 13, František Kvasnička, Josef Kvasnička, Bedřich Kvasnička čp. 5, Jan Voleník (dříve 5) čp. 21, Alois Klika (dříve 17) čp. 23, Josef Kuchta čp. 11, František Pavlín čp. 14, Josef Kot čp. 22, Bohumil Pšeničný (dříve 30) čp. 36, Josef Klika čp. 17, Alois Kot čp. 22

Ze starších nevojáků byli odvedeni: Karel Kuchta čp. 6, Josef Havlíček čp. 8, Jan Pavlín čp. 25

Poslední odvozy do 18 let: Josef Bartůněk čp. 13, Josef Pšeničný čp. 30,

a při odvozech do 50 let: František Ptáček (dříve 26) čp. 33.

Tím byla naše obec vyčerpána a doma z mladších zbyl Maxmilián Kazimour čp. 1 a Vincenc Tomka čp. 11. Tedy 47 mužů bylo povoláno k rakousko-uherské armádě z naší obce, která čítala asi 30 čísel.

Ve frontě padli: Josef Bartůněk čp. 13 na Ruské frontě r. 1915 u Krasniku a tamtéž padl Josef Hejna čp. 23,

na Srbské frontě František Kuchta čp. 7 as 1915,

na Statské frontě Josef Pšeničný čp. 30, Josef Kot čp. 22 oba asi 1916, a tamtéž zemřel v nemocnici Karel Slavek čp. 24.

Jaroslav Kuchta čp. 12, Jan Pavlín čp. 14, Jan Kuchta čp. 7, Josef Kuchta čp. 7 byl zajatý na Srbské frontě a při pochodu přes Albánii do Francie padl (hlady), Jan Pavlín čp. 14, Jaroslav Kuchta čp. 12 as r. 1914 – 15.

V Ruském zajetí byl: Jan Mitíska čp. 28, Josef Dvořák čp. 27, Karel Hejna čp. 23, Alois Kuchta čp. 6, Jan Voleník (dříve 5) čp. 21 Karel Hejna čp. 23 tam zemřel v nemocnici.

V zajetí na Italské frontě byli zajati: Karel Hřebejk čp. 2, Jan Hřebejk čp. 2 a Josef Voleník čp. 5, který zemřel v nemocnici (úplavice).

V legiích francouzských byl Jan Kuchta (dříve 7) čp. 12, Josef Kuchta čp. 7, Josef Dvořák ruských, Karel Hřebejk a Jan Hřebejk italských.

Ostatní setrvali u rak-uh. vojska až do konce války a vrátili se bez těžkého zranění.

K lepšímu přehledu uvádím tuto statistiku:

Celkový počet účastníků ve světové válce	47 mužů
zajatých	11 mužů
padlých na frontě	7 mužů
zemřelých ve válce	3 mužů

legionářů	5 mužů
setrvajících v rak-uher. armádě	26 mužů
domů se vrátilo	37 mužů

A když byla naše obec takto vyčerpána, všechna starost a práce dolehla na ženy, děti a starce, až do té doby kdy k nám byli přiděleni zajatci (as 1916) v počtu 25 mužů byli to Italové. Do každého většího hospodářství byl přidělen jeden. K nám přijeli odněkud z cukrovaru, což bylo znatelné z dosti velkých zásob cukru v jejich kufrech. S obyvateli se snášeli dobře, obzvláště kde se s nimi dobře zacházelo, byli ochotni ke každé práci. Večer se sešli „na návsi“, kde zpívali a jeden z nich jim hrál na harmoniku. Po ukončení války odjeli všichni do svých vlastí, až na jednoho, který se jmenoval Primina Teresky. Tento odjel až v r. 1921 a zanechal zde dceru, která zemřela, více se o něm žádný ničeho nedozvěděl. Tím je ukončeno vše o zajatcích....

Nálada mezi obyvateli byla přímo zoufalá a tím více v naší vesničce, která jest dosti odlehlá od města a proto zde bylo málo dost určitých zpráv. Tato neurčitost dosti působila na náladu obyvatelstva. Dověšením tohoto všeho byl nedostatek potravin a všeho ostatního.

Pravda, nějaké to obilí bylo uschováno před „rekvizicí“ různým způsobem, ale hůře bylo s cukrem, petrolou, cikorií, tabákem a.t.d. které byly vydávány na lístky a to v tak malém měřítku, že nepostačovaly spotřebě domácností. Lidé prosili a platili hříšné peníze za opatření těchto produktů pro které museli chodit až 4 hodiny cesty. A to byl počátek lichváření. Kdo měl možnost opatřit toto zboží měl všechno! A bohatl !!!

Ani o průběhu na frontě nemám žádných určitých zpráv a tak jedině mohu napsat něco, o docházce školy. Naše obec ještě podnes dochází do školy v Kostelci jako v době válečné, v tuto dobu vyučovali následující p. učitelé: pan Albín Fritz, řídící, pan Jan Fleischman, pan František Brynda. Škola jest a byla trojtřídní obecná. V době válečné byla návštěva malá jelikož byly žákům dávány tzv. „úlevy“ by mohli pomáhat doma při polních pracích, když jejich otcové byli ve válce, a proto byla docházka do školy špatná.

V tuto dobu byl starostou naší tenkrát ještě spojené obce pan Adolf Řehák, nájemce velkostatku a pivovaru v Slavoňově.

Zprávám došlým před 28. říjnem o konci války nebyla dávana velká důvěra, až prohlášení naší samostatnosti bylo s jásotem přijato jako konec války a konec všech útrap.

..... Vytoužený a radostný 28. říjen 1918.

H. Čmolík

Co se zlepšilo v naší obci

Naše vesnička bývala od dávna pokrokově chudou a odlehlou. Jediným řemeslníkem byl kovář František Novotný na jehož místě je dnes Josef Dvořák a posléze krejčí Jan Kašpar.

Karel Hejna svou živnost krejčovskou si zařídil až po válce. Obyvatelstvo se ponejvíce obživovalo polním hospodářstvím na vlastní půdě. A ti kteří neměli vlastní hospodářství nebo měli malé, chodili na práci do „dvora“ Slavoňova při kterém byl pivovar majetek kníže Schwarzenberga z Orlíka. Po válce byl tento velkostatek rozdělen a pivovar přestal existovat, až v roce 1934 byl znovu zřízen a uveden v činnost. Také kameníci jsou u nás dávno pamatováni. Bývali to kameníci na „hrubou práci“ jak se říkalo. To je: schody, okraje k chodníkům, stavební kvádry atd. Tito kameníci jsou tu dodnes v počtu asi 10 mužů a na stejnou práci. Pole jsou tu málo úrodná a písčítá zařazená od třetí do 7. třídy.

A přece jen je naše vesnička na něco bohatá! Na kámen modrou žulu. „Snad nenarostlo tolik kamene nikde jako u nás“ říkávají staří již hospodáři. Mnohý by řekl, že toto přírodní (hospodářství) – bohatství by se mohlo zužitkovat, ano ale u nás to zatím nejde, schází nám železnice! Pravda kámen jest zdarma, práce dost levná ale doprava jest dražší než vše ostatní, neboť naše obec je vzdálená od nejbližšího nádraží v Milevsku 13 km.

V dřívějších dobách přes Příleпов vedla polní cesta, která vedla na silnici Milevsko-Kostelec vedoucí přes příleповská draha. Silnice z Kostelce do Kovářova byla stavěna současně se spojovací silnicí vedoucí přes Příleпов na silnici Kostelec-Milevsko r. 1909 Tuto spojovací silnici stavěl okres milevský za pomoci obce Příleпов, která darovala potřebné pozemky přes které vede tato silnice.

Jediný dík za stavbu této silnice patří panu Janu Kazimouroví, rodáku příleповskému z čp. 1, který byl dlouhá léta členem okresního zastupitelstva, pak náměstkem okresního starosty (kterým byl kníže Schwarzenberg z Orlíka) a delegátem rady zemědělské.

Tedy osoba zajisté známá a vlivná. Nebýti tohoto, snad by podnes vedla zde cesta na silnici k Milevsku, nejbližšímu našemu městu. V době předválečné, spojení z Kostelce do Milevska obstarával listonoš z Kostelce, jímž byl pan Šindelář, který jezdil z pryčkou taženou koněm z Kostelce přes Zahrádku příleповská draha a Hrejkovice do Milevska ráno a večer zpět.

To byl jediný dopravní prostředek až do roku 1926, kdy tentýž listonoš tuto dopravu změnil na soukromou autolinku. Dnes má dva autobusy. Jeden jezdí ráno v 6 hod. přes Hrejkovice a druhý v 7 hod. přes Sobědraž a Kučeř do Milevska. Domů se vrací jedno opolednách, druhý večer. Tedy doprava osob jest teď dobrá. Ale doprava nákladní zůstává doposud při vlastním koňském potahu, čímž jest tísněn obchodní, hospodářský a průmyslový rozvoj. Jediný technický pokrok se k nám dostal až r. 1930 a to byla elektrizace obce Příleповa pro světlo a pohon hospodářských strojů. Jaký to rozdíl proti dřívějšímu mláčení obilnin „žentourem“, který nám usnadnil mláčení cepy a zlepšil ruční mlátící stroje. Dnes se cepy mlátí jen pro potřebnou slámu na „pobřísla“ a došky. Ostatní mláčení jest na strojích na mnoze čistících poháněných elektrickým nebo benzinovým motorem. Motorů elektrických jest u nás 17 různých značek proti 3 benzinovým a žentoury již úplně vymizely. Na světlo jest elektřina méně používána protože jest ještě příliš drahá. Na motor 1 kw 1.90 Kč. Obec jest osvětlována 5 žárovkami s rozvětčováním na hasičském skladišti. Škoda, že této síly nemůžeme použít v průmyslu! Bohužel u nás žádného průmyslu není. Ani obchod jsme u nás neměli až do roku 1934, Když se k nám přistěhovala rodina Hávova a p. Hávová si zde v č. 3 zařídila obchod zbožím smíšeným a posléze se přestěhovala do vily pana Kazimoura čp. 18, kde podnes má svůj obchod a jest rozvedená se svým manželem Hávou.

Vzdělávací spolek zde nebyl a dosud není ani zábavný ne. Jediná jest obecní knihovna, která byla založena v roce 1935 a čítala 52 svazky. S politováním musíme

zde napsati, že jest malý zájem o tuto knihovnu! Jediné co odstraňuje nevědomost jak politickou tak všechnu ostatní jest rádio o které je u nás skutečně velký zájem. Máme již u nás 7 přijímacích přístrojů a to pěkné moderní přístroje.

Co se týče politiky není u nás nijak pěstována ani v dřívějších dobách nebyla, vedoucí jest u nás agrární strana, domovina a ojedinele případy dalších politických stran.

Z novin jest u nás odebírán jedině „Lidový deník“ a jedno číslo „Večerní české slovo“ k tomu 1 č. Zlín. Jak se dovídám v době předválečné docházely do naší obce asi dvoje noviny. Dnes dochází celkem asi 20 výtisků.

Tím jsou veškeré podniky v naší obci vypsány a z toho jest viděti, že naše vesnička je hodně odstrčená a zanedbávaná a že jest mnoho zapotřebí abychom se dostali na úroveň druhých.

Dosud však marně voláme po pokroku který by oživil náš chudý kraj.

Naše obec v době založení kroniky

K lepšímu přehledu uvádím zde vlastní statistiku: Naše obec čítá 41 čísel a má 180 obyvatel. Celková výměra obecního katastru je 396 hektarů z toho 17 hektarů vlastní obec Příleпова dalším obecním majetkem jest: 1 obecní dům, 1 hasičské skladiště, 1 transformátor, 1 stříkačka, 1 kaplička, 1 knihovna s 52 svazky. V soukromí jest 7 radiopřístrojů, 17 elektrických motorů, 3 benzínové motory, 10 čisticích mlátiček a jeden družstevní vylušťovač jetele. Dole v naší obci jest 1 hostinec, 1 obchod, 1 kovář, 2 krejčovské živnosti a 2 švadlenské živnosti. Ze spolků jest 1 sbor dobrovolných hasičů. Tímto jest skončena statistika obce příleповské a nyní započnu z popisováním jednotlivých čísel:

č. 1, 2, 18

„u Kazimourů“, kde se dříve říkávalo „u Sranských“ hospodaří dnes Maxmilián Kazimour

s Marií rozenou Havlíčkovou a mají dva syny a dvě dcery, z nichž jedna je již provdána za

Františka Petržílka v Suchém dolu. Tato usedlost jest největší v obci a má 250 měr vsí půdy.

K tomuto statku patří též číslo 18. vila a č. 2 tak zvané „podruží“, kde bydlí t.č. Josef Kvasnička s čtyřčlennou rodinou a manželé Hřebejkovi se synem.

č. 3

„u Bílejch“ hospodaří Bedřich Mikát s Boženou Baštýřovou z Lhoty Pechové a mají dvě děti Josefa a Marii

č. 4

Majitel Karel Zelenka a Josefa, rozená Lhotová a měl čtyři děti dnes už všechny odbyté

č. 5

Jest obecní dům „Pastouška“, kde v tuto dobu bydlí Antonín Kvasnička s Jiřinou rozenou Květovou z Žebrakova s dvěma dcerami Jiřinou a Zdenou a se svým otcem. V témže čísle

bydlí Václav Novotný s Annou rozenou Císařovou a mají syny Václava a Stanislava

č. 6

Kde hospodaří Karel Kuchta s Marií rozenou Řežábovou z Kučeře a mají 1 syna Miloslava, tento statek býval největší v celé vsi od něhož je odděleno č. 13, č. 20 a č.

29 a samoty, kde se říká „u Nováků“ a ještě dnes vlastní 190 měr půdy. Taktéž rybník „Mlázovský“ i z jezerem a býval u tohoto statku a vypráví se, že byl prodán panství orlickému za bochník chleba a pár černých volů.

č. 7

Na čísle 7 „u Horů“ hospodaří Josef Kuchta s Jánou rozenou Brozovou ze Zhoře a mají 3 děti Jána, Lidmilu a Stáňu. Poměra jest 115 měr. číslo 7

č. 8

„u Smetanků“ hospodaří Josef Havlíček s Marií rozenou Slivkovou z Velké. Mají 4 děti Anna, Marie, Růžena a Josef. 130 měr půdy.

č. 9

„ u Kotašků“

jest hospodářství o 105 měrách a nynější hospodář jest Vojtěch Šácha s Anastazií Vlnovou z Vusího a mají 9 dětí Marie, Karolína, Anastázie, Růžena, Anna, Karel, Jaroslav, Václav, Arnošt, z nichž 4 dcery jsou již provdány, Marie za Aloise Peštu z Hlavičina, Karolína za Bohumila v Hrazánkách, Anastázie za Jana Mikáta zde, Růžena za Valu z Milevska

č. 10

Josef Jaroušek s Marií, rozenou Charvátovou z Lhoty Pechové, mají tři děti Karla, Františka a Marii provdanou v Praze, 5 měr půdy

č. 11

„ Vošlejchů“

zde na 40 měrách hospodaří Vincenc Tomka s manželkou Marií, rozenou Kuchtovu, mají dceru Martu

č. 12

„ u Žižků“zde hospodaří Jan Kuchta (Horů) s Růženu (vdovou po Jaroslavu Kuchtovi), rozená Smetanová z Kostelce, mají tři děti Karla, Růženu a Marii provdanou za Jana Vlnu v Zahradce. Na tomto statku jest podnes na štítě stáje vymalován Jan Žižka v životní velikosti.

Toto číslo vlastní 165 měr půdy.

č. 13

Hospodaří na 105 měrách půdy František Bartůněk s Marií, rozenou Pavlínová a měli dvě děti Jiřího a Ludmilu

č. 14

„ u Pavlínů“ hospodaří Emil Sladovnick s Boženu, rozenou Pavlínovou zde, mají dva syny

Jana a Emila, jest to hospodářství na 95 měrách.

č. 15

Je na samotě zvané „Pazderna“ hospodaří tam J. Rian s vdovou po p. Hejnovi, která měla dva syny Bedřicha a Františka, k tomuto číslu patří 20 měr půdy.

č. 16

„ u Frantáků“ hospodaří F. Habart, vdovec s dcerou Marií a synem Jaroslavem

č. 17

„V Chobotě“ je majetek s dvěma měrami půdy Bedřich Klika s Růženu, rozenou Kašparovou z Řenkova, mají dvě děti Věru a Jiřinu.

č. 18

Jest vila p. Kazimoura, kde má svůj obchod p. Anastázie Hávová, rozvedená zde se svým mužem se s ním přistěhovala z Míšence a má dvě dívky Jiřinu a Věru.

č. 19

Obývá Vincenc Hůla s Anastazií Kovářovou, švadlenou a mají dvě děti Bětu a Helenu, Která je již provdaná za F. Vitchouze v Kostelci nad Vltavou.

č. 20

Hospodářství o 50měrách, kde hospodaří Bedřich Čmolík s Růženou, rozenou Bočanovou v Líšnici, a mají jednu dceru Zdenku.

č. 21

„ u Černejch“ jest hospodářství o 45 měrách a hospodaří Jan Voleník s Boženou rozenou Bílou ze samot „V Kazích“, mají jednoho syna Stanislava.

č. 22

Hospodářství o 38 měrách, hospodář jest Alois Kot s Anastázií Komarovskou z Petrovic,
mají 3 děti Josefa, Emila a Růženu

č. 23

Je o 17 měrách a krejčovství Karla Hejny, má se svou ženou Marií, rozenou Pauknerovou z Hrejkovic jednu dceru Marii.

č. 24

Kde se říká „u Slavků“ je výměra 15 měř, hospodaří tam Josef Vlha s vdovou po Karlu Slavkovi, padlém ve světové válce, má s ní jedno děcku Žofii a z prvního manželství mají dvě děti Bohumila a Marii.

č. 25

Kde se říká „ u Hromackejch“ má výměru 18 měř a hospodaří Josef Pavlín s Marií rozenou

Voleníková zde a mají 3 děti Josefa, Jána a Marii

č. 26

Majetek Jana Gotfrida a Františky rozené Kuchařové a mají dvě děti Marii a Annu. Též u nich bydlí Jan Mezera s Marií rozenou Kucharovou a mají Jaroslava a Josefa. Tamtéž jest Antonie Kuchařová

č. 27

„ u Kovářů“ jest kovářství a hospodářství o 10 měrách, majitel jest Ludvík Dvořák a Marie Strouhalová z Hlavičina a mají Marii

č. 28

Hostinec Jana Mitísky a Vilhemíny, rozené Kubrové s 8 měrami polí a mají 5 dětí. Jána, Karla, Jaroslava, Marii a Vlastu.

č. 29

Krejčovství s 8 měrami polí Jan Kašpar s Marií rozenou Peckovou z Lhoty Pechová mají dvě děti Josefa a Marii

č. 30

Jest „podruží“ Karla Kuchty (č.6) t.č. neobydleno

č. 31

Jest hospodářství o 8 měrách a švadlenská živnost Barbory Pavlínové, rozené Charvátové z Lhoty Pechové provdaná za Augustina Pavlína a mají 1 syna Štěpána

č. 32

Jest pristavek „podruží“ k číslu 12. Obývá Jaroslav Kvasnička s Marií rozenou Vejrostková ze Sobědraže mají jednu dceru Marii.

č. 33

Hospodářství o 5 měrách, majetek Františka Ptáčka (hlídače rybníků) a Lidmili, rozené Lopatové z Jíckovic, mají dvě děti Marii a Františka. Na výměnku jest F. a Marie Ptáčkovi se synem Augustinem.

č. 34

Jest nové stavení k číslu 13

č. 35

Jest chalupa Jana Pšeničného a Marie, rozené Hynkové z Jíckovic, mají syna Václava

č. 36

Chalupa Bohumila Pšeničného a Anastázie, rozená Stachová z Lhoty Pechové, mají 3 děti

Josefa, Marii a Martu.

č. 37

Obývá Jan Mikát s Anastázií, rozenou Šachovou zde a mají 1 dceru Boženu

č. 38

Přístavné stavení k číslu 8

č. 39

Přístavné k číslu k číslu 20

č. 40

Špejchar přístavné k číslu 27

č. 41

Chalupa Karla Pšeničky a Marie z Oběnic

Konec opisu převážné části Pamětní knihy obce Přílepova.

Život je zázrak v celé floře i fauně,

jen člověk se snaží něco změnit, ale marně.
Tisíce let jsme stejní v dobrotě i špatnosti,
zármutku i strachu v radosti i starosti,
ve spravedlnosti i křivdě, nebo síle i slabosti.
Snažme se, protože život je dar, ale krátký.
Nejde říci „Zkusím to znova, vrátím se zpátky“.
To platilo vždy a v každé době,
platí to i u nás v Přílepově.
Kde někdy sousedé mají daleko k sobě ,

**Radostné a příjemné Vánoce a v roce 2012 hodně
spokojenosti a zdraví**

přeje Příleповský občasník